

IN BUREN

Tim en Tamara leren Uli kennen

Jugendlagers in de jaren 70

Tim is in de ogen van Tamara helemaal veranderd. Hij heeft een Duitse vriend, Uli. Met Uli doet hij alles: voetballen in een toernooi tegen Duitse Lagers in Buren, door Nes zwalken, ijs kopen, drummen en piano spelen in een band. Van de vroege morgen tot de late avond is Tim verdwenen. Uli logeert ook in een Lager in de Willibrordusstraat in Buren. Tamara is onwennig en komt vaak bij opa Sippelaar langs. “Papa en mama vinden het niet erg dat hij met Uli speelt, dat is trouwens een grappige naam voor Ulrich, zo heet hij eigenlijk”, vertelt ze. “Hij leert er goed Duits van spreken, zeggen ze. Dat klopt wel.” Ze kijkt er een beetje verdrietig bij. Als ze even later in Nes rondlopen, lacht Tamara weer. Er is namelijk een vossenjacht aan de gang. De Duitse kinderen noemen dit het Betreursuchspiel. In het dorp lopen allerlei verklede types rond, het lijkt wel een compleet circus met clowns, leeuwentemmers en als dier verklede mensen. Ook lopen er honderden Duitse kinderen die hun verklede begeleiders moeten herkennen. Plotseling worden opa en Tamara op hun schouder getikt door twee donkerbruine apen. Die maken dwaze sprongen en flikflakken over straat. Daar heb je ze weer, Uli met zijn vriend Tim. Tamara is toch een beetje trots, niemand kan zulke streetdance-moves doen zoals Tim. Maar ze mist hem omdat ze niet meer zoals vroeger samen op pad gaan. En Ulrich blijft drie weken, de helft van hun zomervakantie.

Voetbaltoernooi.

Inmiddels hebben ze in het Lager van Uli ontdekt dat Tim een heel goede middenvelder is, een stopperspil van formaat. Tamara haalt haar schouders op: “Dat zeggen ze op school ook, ja.” Omdat ze tegen elftallen spelen die elkaar niet kennen, merken de andere elftallen niet dat er een Nederlandse jongen meespeelt. Uli, de middenvoor van het team, leert Tim de Duitse voetbaluitspraken. En ze oefenen het afstoppen van de tegenstander en elkaar de bal toespelen. Het toernooi duurt de hele vakantie, maar soms hebben ze een dag vrij. Op de 19^e dag van de vakantie zal de finale zijn. Er is bijna iedere dag een wedstrijd en ‘s avonds trainen ze weer. Tim komt alleen nog maar thuis om te slapen en zelfs papa en mama gaan dagelijks bij de wedstrijd kijken. Tot nu heeft het team van Uli’s Lager alles gewonnen. Tim spreekt steeds beter Duits, hij noemt hun elftal “Mannschaft” en roept “Scheisse” als hij een duel verliest. En wat zijn ze gevaarlijk als Tim een bal van de tegenstander weet te onderscheppen, er volgt een pass naar Ulrich en weg is die, richting een doelpunt.

Perle im Mer.

In het Lager wordt muziek gemaakt, gitaar gespeeld en liedjes gezongen. Voor een concert in de Vleyen zullen de Duitse Lagers bij elkaar komen. Tim merkt wel dat Tamara verdrietig is en vraagt haar of ze dan komt luisteren. Met Uli samen leert hij haar een nieuw lied. Nieuw voor Tamara, maar al jaren gezongen door de Duitse groepen, das Amelandlied over de Perle im Mer. De parel in de zee is Ameland, dat verstaat Tamara wel. Uli vertelt en Tim vertaalt hoe dat lied al gemaakt werd toen net na de eerste Wereldoorlog de bleekneusjes uit Kleef werden gehaald door een Amelanderschipper, die met zijn boot de Rijn afvoer en de kinderen van Kleef naar Ameland bracht. Drie dagen deden ze er over en de kinderen sliepen op strozakken aan boord, met daarover heen een laken. Op Ameland kregen ze verse melk van gezonde koeien en eieren van de kippen. De boeren hadden hun koestal grondig schoongemaakt en ook hier sliepen de kinderen in de eerste jaren na de oorlog op strozakken. Maar toen ze weer terug kwamen na drie weken geloofden hun ouders hun ogen niet. Zo waren de kinderen gegroeid en gezond geworden. Uli speelt gitaar en dat kan Tamara ook heel goed.

Samen oefenen ze het Amelandlied en Tim zorgt voor begeleiding op zijn drumstel. Tamara kijkt eens wat beter naar Uli, hij is toch wel leuk als hij zingt en lacht. Het is net of hij het liedje speciaal voor haar telkens opnieuw zingt. “Sehnsucht nach Ameland” is de laatste regel. Sehnsucht betekent heimwee, vertelt Tim haar.

De vlaggenroof.

Als opa Sippelaar Tamara om half zes ‘s morgens ophaalt om vogelgeluiden te gaan beluisteren, komt Tim net thuis. Hij ziet opa niet eens, maar klimt langs het lage dak omhoog naar zijn slaapkamer. Hij heeft een lap stof bij zich. Een lap stof? Heel, heel vreemd allemaal, denkt opa bij zichzelf, maar praat er niet met Tamara over. Die middag verliest het elftal van Tim voor het eerst de voetbalwedstrijd. “Tim lijkt wel slaperig”, vindt zijn moeder, “en Uli is ook niet echt scherp.” Opa heeft een denkrimpel tussen zijn wenkbrauwen. Hij vangt hier en daar bij de teams iets op over Fahnenraub (vlaggenroof). Hij gaat bij Tim en Uli op de bank langs het voetbakveld zitten en slaat zijn arm om hen heen. “Ik weet niet of die actie van jullie van afgelopen nacht wel zo slim was”, zegt hij tegen Tim. Uli kijkt hem verbaasd aan, maar Tim krijgt een kleur. “Hoe weet u dat?” vraagt hij. Met Uli overlegt hij snel even over wat opa gezegd heeft. “Het is traditie en hartstikke spannend”, vertelt Tim. “Ieder jaar wordt geprobeerd vlaggen te roven bij andere Jugendlagers. Wij hebben er vannacht drie veroverd.” “Ik zag je thuis komen, toen Tamara en ik vogelgeluiden gingen luisteren”, vertelt opa. “Je geheim is veilig bij mij, dat weet je, maar hoe moet het nu verder?” “Vannacht willen we weer op pad gaan”, vertellen de jongens. “Maar ja, dan slapen we niet en verliezen bij het voetballen. We willen ook het toernooi winnen. Hoe brengen we die vlaggen terug?” “Zal ik ze vannacht weer terugbrengen en proberen ze ongezien weer in de mast te hijsen?” vraagt opa aan de jongens. “Ik wil ook wel weer eens een spannend karwei uitvoeren!”

Voetbaltoernooi gewonnen en Sehnsucht nach Ameland.

Met maar één verloren wedstrijd komt de Mannschaft van Uli's Lager in de finale en ze winnen! Een paar dagen later breekt het Lager op en gaat Uli met een grote bus weer terug naar het Ruhrgebied. Een dag later heeft Tim al een appje. Maar Tamara ook. Uli is goed aangekomen maar heeft Sehnsucht nach Ameland schrijft hij aan Tim. Bij Tamara schrijft hij nog extra "und nach dir". Maar dat vertelt Tamara niet aan Tim.